

degelijk

4

je zit ergauw genoeg tussen

DEGELLIJK uitgave van de A.G.C.S. 1e jaargang no 3
DEGELLIJK verschijnt omstreeks de 20e van de maand

redactie

hoofdredacteur
O. Heinen

redacteur
L. Greve

redacteur
O. Brix

redacteur
F. Krom

redacteur
R. Sierksma

technisch medewerker
C. Damman

HPI - TOWA
houtvrij omslag met tweezijdig koraalpersing
200 gr.

redactienieuws

Doordat zijn studie veel tijd in beslag gaat nemen, heeft onze hoofdredacteur L. Greve zijn taak als zodanig neergelegd. Wij danken hem voor het werk dat hij voor het UTO-orgaan heeft verricht, en hopen van ganser harte, nog vele stukjes en verslagen van hem als redacteur te mogen publiceren.

Voor de slechte verzorging van ons vorige nummer, zowel taalkundig als typografisch bied ik bij deze, mede namens de gehele redactie, oprecht en welgemeend mijn excuses aan.

De kreet: "Dat mag nooit weer gebeuren". hopen we werkelijk na te komen

Doordat het in ons vorig nummer beloofde artikel over Fats Domino niet tijdig gereed kon komen, wordt er onder de rubriek MUZIEKELIJK een ander deel der "Lichte Muze" behandeld. In een volgend nummer wordt dan Fats Domino nader onder de loep genomen.

Om bepaalde associaties met mijn voorletters uit de weg te ruimen, zal de ondertekening in het vervolg uitgebreid worden met een J. Het wordt dus nu: "O.J.H."

In deze uitgave van DEGELLIJK zult U slechts algemene onderwerpen kunnen lezen. De graag gelezen kritiek hebben we willen vermijden, daar naar onze mening alleen dan kritiek gepubliceerd mag worden, als ons eigen orgaan de toets der kritiek kan doorstaan.

Tot slot willen we er nog eens op wijzen, dat copij en op papier gezette kritiek, in de copij-pot kunnen worden gedeponneerd. Van kritiek kunnen we veel leren.

O.J.H.

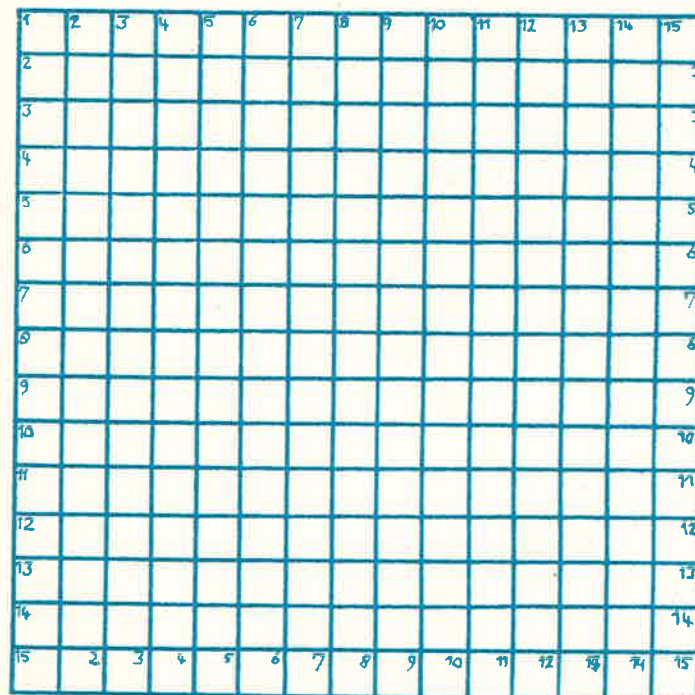
doorlopende kruiswoordpuzzel

Horizontaal:

1. voortdurend; Sociaal Economische Raad (afk) - 2. vorstelijk verblijf; familielid; verslapping - 3. Christelijk feest; boekhoudkundige term; onmeetbaar getal; soort grammofoonplaat - 4. voorzetsel; sierplant; muurhaak - 5. denkspel; streling; grappig dier; noot - 6. spot; drank; voedsel - 7. moment; titel; houten kom; hoofdeksel; deel van een auto - 8. bijenhouder; typograaf; beroep - 9. en andere (afk); engels bier; bewijs van bevoegdheid; oplettend - 10. gebied; kleur; voorzetsel; gemeente instelling (afk) - 11. dicht; vrucht; fijne opening; bergplaats; riviertje in Friesland - 12. muziekinstrument; boekdrukkunst - 13. rivier (spaans); dagblad; lekkernij; nauw - 14. blaasinstrument; verlangen; lofdicht - 15. namiddag (afk); lichaamsslagader; herbergier; noot.

Verticaal:

1. tegenstand; onderbreken - 2. identificatiemiddel; lijkverbrandingsoven - 3. reeds; vis; voertuig; werktuig; familielid - 4. sprookjesfiguur; goederenverkeer; getij; nagalm - 5. drank; Rooms-katholiek (afk); onwerkelijk; gehoororgaan - 6. boom; tesamen; deel van een huis; waagstuk - 7. slang; dunne draad; handschrift voor de pers; meisjesnaam - 8. deel van een drukpers; bloeiwijze; kuil; jongensnaam; vogel - 9. familielid; voorzetsel; afgunst; niet even; familielid - 10. stof; beroemd generaal; schriel; thee (engels) - 11. voegwoord (fr); Zweedse autofabriek; deel van een drukkerij; titel - 12. wolvllokje; dwaas; slede; speelgoed; afval; Sicherheits Dienst (afk) - 13. krampachtige ademtucht; boekwerk; voorzetsel; myth. figuur - 14. snel; voetbalclub; ontslag; halfbloed - 15. gedrukt kunstwerk; zoogdier.

De oplossing van de vorige maand

I	N	F	U	S	I	E	T	U	I	N	M	A	N	
N	O	R	O	N	P	P	D	E	R	E				
K	R	A	M	P	P	E	E	S	T	E	R			
T	M	I	T	R	A	I	L	L	E	U	R	G		
R	O	E	S	A	T	L	A	S	R	O	B	E		
O	P	S	T	S	E	N	H	R	I	N				
L	S	I	A	M	N	R	E	E	T	S				
E	P	O	P	E	E	M	O	R	A	A	L			
I	A	N	Y	S	B	K	E	L	K	T				
N	R	A	T	N	E	L	L	I	R	Y				
T	E	E	R	D	O	L	I	S	S	T	A	P		
E	M	I	L	I	T	A	R	I	S	M	E	I		
E	L	I	S	A	A	N	E	O	E	R	O	S		
L	E	E	M	A	G	O	F	R	O	T				
T	A	R	T	A	A	R	E	T	A	L	A	G	E	

verslag marcanti

Maanden lang gonsde de school van geruchten, 'de directeur gaat weg'. En ja eindelijk, na een extra editie van 'Degelijk' was iedereen op de hoogte. Maar bij het door de school verlaten van zijn directeur hoort een afscheid.

Dit afscheid is er gekomen en wel op donderdag 28 januari in het gebouw Marcanti. Het feest zou om half tien beginnen, maar volgens goed Nederlandse gewoonte werd dit wat later, kwart voor tien. De show die de school de heer Groenendaal aanbod, was heel goed. Dit zal ook mede gelegen hebben aan de leiding van de heer Haalboom. Eén voorval van deze morgen viel bepaald uit de toon, de reactie van sommige jongens uit de zaal. Deze reacties waren zo, alsof het een Beatle-optreden betrof. Houdt een volgende keer een beetje uw fatsoen, wilt ge. Een afscheid is geen afscheid als er niet gesproken wordt. Zo ook dit maal, gelukkig niet te lang, hetgeen tot gevolg had, dat er kernachtige dingen gezegd werden. Alle sprekers noemden de heer Groenendaal om zijn doorzettingsvermogen, wat volgens de heer Portielje het ministerie soms wel tot wanhoop moet hebben

gebracht. Er waren ook gevoelens van spijt, maar de heer Van Der Berg wees er op dat de heer Groenendaal niet voor het onderwijs verloren is. Hij gaat namelijk nu naar de Vereniging tot Bevordering van de Vakopleiding in het Boekdrukers-, Rasterdiepdruk- en Chemigrafisch bedrijf. Dankbaar waren alle sprekers. De heer Dijkhorst zei dankbaar te zijn, dat het plan Groenendaal er door gekomen was. Dankbaarheid namens de leraren voor de bewezen diensten werd door de heer Weidema in mooie volzinnen voorgelezen. Sprekers aanhoren is een moeilijke taak, maar gelukkig stond daar tegenover, dat de show rustig doorging. Het zat goed in elkaar vooral de schoolband oogstte veel succes. Naast de vele lichte nummers, van o.a. alle Grafische meisjes, was er klassieke muziek, door een piano-hobo duo, dit waren H. de Lange, R. Oosthof en een piano-viool duo namelijk A. Jongbloed en R. Beishuizen. Het optreden van een balletgroep van het Nationaal Ballet was verrassend op deze morgen Mej. Cobie Stunnenberg trad op als museschoonmaakster, met een Limburgs accent, terwijl ze geen Limburgse is. Maar goed, je komt

niet voor niets van de Nederlandse Komodie. A. Sluiter deed het overgens ook heel goed met zijn zwijgende imitatie gemaakt bij op de band opgenomen bekende nummers. De sprekers bleven toelopen, iedere 4 minuten. Gastvrouw Sylvia Veffter kondigde ze iedere keer weer aan. De heer Kleinduin bekende een spiekbriefje te hebben gemaakt. Hij was blij dat Groenendaal directeur was geweest en dat de leerlingen en het Bedrijfsleven nu de vruchten kunnen plukken van zijn voortvarend beleid. De heer Moerman, de nieuwe directeur voor de L.N.O. sprak ook een dankwoord mede namens de leerlingen. Hij zei, 'de heer Groenendaal is altijd een vader voor de moeilijkheden van de school geweest' De heer Moerman had veel lof voor de manier waarop de moeilijkheden altijd opgelost waren. Oud leerling, de heer Verwij wees er onder meer op, hoe belangrijk de praktijk wel is, dit was dan in hoofdzaak voor de U.T.O. bestemd. En verder dat de heer Groenendaal hiervan altijd het belang heeft ingezien. Oud leraar de heer Pont zou, zo dachten wij ook een toespraak gaan houden, maar hij droeg een gedicht

voor dat geschreven was in vele coupletten, die steeds begonnen met een letter van de naam van de heer Groenendaal.

Bij een afscheid behoren naast sprekers en show ook kadeaux. En deze waren er. De L.N.O. bood een schilderij aan, van de U.T.O. kwamen er twee platen met klassieke muziek. Voor een verrassing zorgde de A.G.C.S. die bij monde van voorzitter R. Beishuisen de heer Groenendaal het Erelidmaatschap aanbood, welke onderscheiding voor het eerst in het bestaan van de A.G.C.S. werd verleend. Dat de heer Groenendaal dit op prijs stelde bleek heel duidelijk uit zijn dankwoorden.

Zijn afscheidsrede viel zo ongeveer in het water. Hij zei, zo overrompeld te zijn door het gebodene van de morgen, dat hij moeite had om zich aan te passen. Het verheugde hem dat er meisjes op school waren en

dat ze in het mannenberoep, wat het Grafisch Bedrijf toch eigenlijk is, erkenning hadden gevonden. Hij dankte de heer Haalboom voor de voortreffelijke leiding en overhandigde alle medewerkers een boekebon. Verder schetste hij de reden die tot zijn vertrek aanleiding was geweest. Ondermeer hing hiermee samen, dat de ontwerper van het Plan Groenendaal ook met de uitvoering hiervan was belast. Om zich nu eindelijk eens te kunnen wijden aan deze taak en niet de vele die hij op school had, is hij overgegaan naar de Vereniging tot Bevordering van de Vakopleiding in het Boekdrukkers-, Rasterdiepdruk- en Chemigrafisch bedrijf. Hij sprak de hoop uit nog vaak een bezoek aan de Dintelstraat te kunnen brengen. Dit laatste hopen wij ook, want meneer Groenendaal, U was een fijne directeur.

L.G.

Je gestalte ets ik
ets ik met droge
naald in de plaat
van mijn
geest,

beschouw afstand
en
druk af in

oneindig aantal
 tinten
 teer

geteeld op peinzend
 palet

bestudeer gamma
 fijne
 lijnen

vagelijk
voegend tot

 bijkomstige
 bijzonderheden

en treuzelend
 toets ik
 laatste
 laagjes

tot volledige
voltooiing,
jij.

L. de Weyck

uit de loodpot

Woensdagavond 10 februari 1965

OPENBARE LES

Eén van de vele gidsen vertelde op de afdeling offset: „En hier, dames en heren, ziet U hoe tegenwoordig in de moderne steendrukkerijen gewerkt wordt.

Daar, achter in het lokaal staan twee moderne steendruksnelpersen. Beide persen zijn volautomatisch.”

„Meneer”, vroeg een dame aan de heer Jansen, „hoeveel vochtrollen hebben deze persen?” „365”, antwoorde deze, „voor elke dag één, behalve in het schrikkeljaar, dan staat de pers één dag stil”.

Afdeling drukkerij: Vergeten de rollen aan te zetten.

gevolg: Twee rollen vernield.

Uiteraard liepen er geregeld nijper-tjes over zetsel en clichés. maar laten we daar niets over schrijven. Het is immers niets bijzonders. Dat kun je iedere dag, wat zeg ik, ieder uur zien.

De heer Wolf, had voor deze speciale avond een kleine „destilleerderij” opgericht.

Iedereen kon direct merken dat er een directiewisseling was geweest! Toch kwam de heer Groenendaal nog een poosje rondkijken.

Er heerste een bloeiende handel in consumptiebonnen. Sommige duistere figuren hadden op de één of andere onverklaarbare wijze stapels bonnen bemachtigd, en probeerden deze daarna weer aan de markt te brengen.

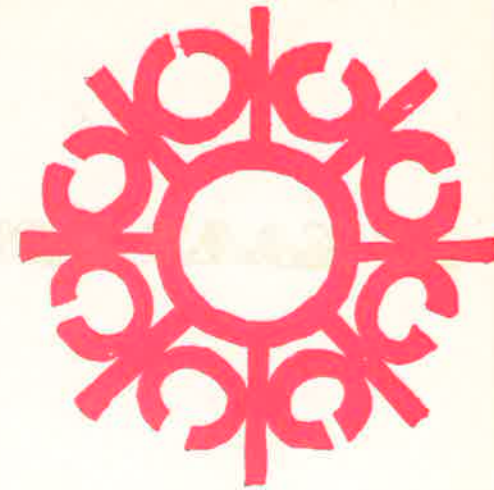
Nagekomen bericht

Jongens zijn toch niet altijd zo lief, als we wel dachten. Er zijn er namelijk, die tekeningen van meisjes weg-pikken uit lokaal 15.

Wij vinden dit een gemene rot streek. De Heren worden bedankt. De dader(s) bevinden zich vermoedelijk in een der hogere UTO klassen.

afz. V. Erontwaardigd.

DE ZON...
DE ZON...
DE ZON...

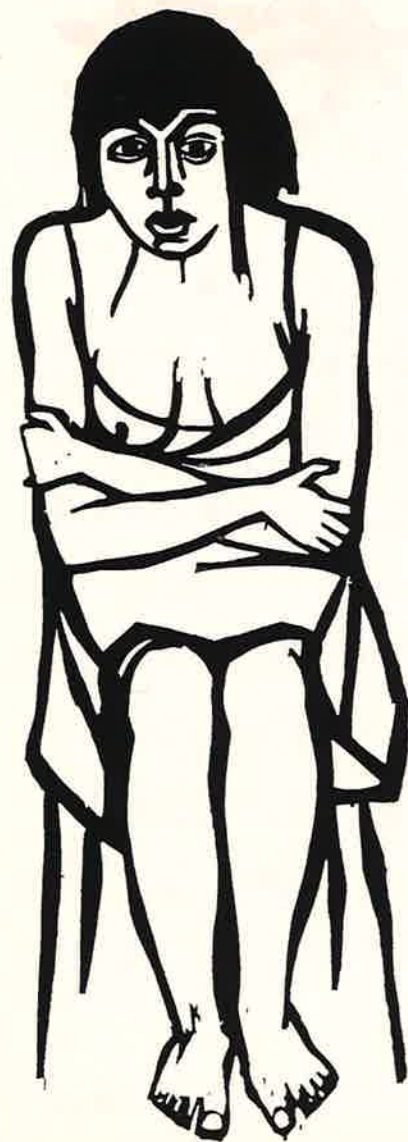

Wat de zon gezien heeft, moet aan het ongeloofelijke grenzen, hij ziet immers de mensen wanneer ze falen en in hun korte momenten van gelukkig zijn. We roepen hem aan wanneer het koud is doch verfoeien hem wanneer hij komt en ons laat zweeten. Wanneer hij komt en trots zijn kinderen koestert in zijn warmte, de warmte, die ook de huid van het meisje met de lange haren doet bruienen. Ergens laat een kind het licht langzaam door de muur glippen, gevormd door zijn vingers om de ogen te beschermen tegen

wordt vervolgd

ZO MAAR EEN MEISJE.....

Waarom is hij niet meegegaan, ik kan hem toch alles geven wat hij verlangt, wat is er dan verkeerd aan mijn lichaam, want daar is het tenslotte toch om te doen, wat is er in godsnaam dan niet goed aan. Het meisje staat op van haar stoel en □ draait van links naar rechts voor de mans hoge spiegel die ze al klaar had gezet, ze steekt haar tong uit en maakt de gekste gebaren, om het meisje in de spiegel goed duidelijk te maken dat ze lelijk is, ontzettend lelijk volgens haar

Toch heeft hij me gekist, waarom is hij dan niet meegegaan, dat is toch wat ze allemaal willen. Het meisje neemt de □ spiegel van het bed, en plaatst hem in de hoek, ze kijkt nog een keertje naar haar lichaam, en stapt haar warme bed in.

het flietsende lichtspel. De zon ziet ook de vele mensen die jaloeers op hem zijn. omdat nog altijd hij het symbool is van geluk, liefde, jaloezie, angst, woede, warmte, verwachting..... Misschien lukt het eens aan iemand om ook deze hoogte van macht te bereiken, maar □ daarna zal hij moeten vechten tegen een nog grotere zon dan de zijne, een zon die niet rond of warm is, het zou god kunnen zijn.
houtsneede flip v/d Burgt. zon en tekst samvel

40 jaar geleden

Nieuws op het gebied van de Offset-druk.

Aan Rudolf Horn te Dresden is de vorige maand patent verleend op een uitvinding, die bedoeld is het Offset-procede aanmerkelijk te wijzigen, en wel zo, dat er eigenlijk van offset geen sprake meer is.

Zoals bekend, is de Offset een indirecte methode van drukken, waarbij dus een dubbele inksplitsing plaats vindt, wat voor de kleurkracht zeer nadelig is.

Bij de machine van Rudolf Horn nu, komen de cilinders waarom de zinken beeldplaten worden gespannen te vervallen. Het beeld wordt direct op de rubberdoek gebracht, dit wordt om de cilinder gespannen, ingeïnk en zonder verdere overzetting wordt het beeld op het papier gedrukt.

Door het vervallen van de plaatcilinder ondergaat de Offsetmachine een belangrijke vereenvoudiging en zal zeer zeker goedkoper worden. Verder zal het beeld veel scherper worden, kortom er worden nog een massa voordelen genoemd, die alle te aanvaarden zijn, als we eerst maar overtuigd worden dat we het zonder

de beeldcilinder in de oude vorm, kunnen stellen.

Met belangstelling zullen daarom de Offsetdrukkers de praktische resultaten van deze uitvinding tegemoet zien.

(Redactie: Zou iemand ons kunnen vertellen of deze machine inderdaad in de praktijk is opgenomen?)

In een Duitschen humoristischen lexicon, gedrukt in het jaar 1846, staat: Boekdrukkers zijn de vroedvrouwen der geleerde producten.

Wij geven gaarne toe, dat zij bij vele verlossingen niet de nodige voorzichtigheid betrachten en somtijds een welgeschapen kind tot een misgeboorte maken.

We moeten echter om de auteurs lachen, die den boekdrukkers de schuld geven, wanneer hun kind met ezelseoren ter wereld komt, welke het kind reeds had voor het ter wereld kwam.

(ontleend aan de Grafische Revue 1926)

de coentunnel

Onlangs stond er in de krant, dat de Coentunnel in 1966 geopend zou worden.

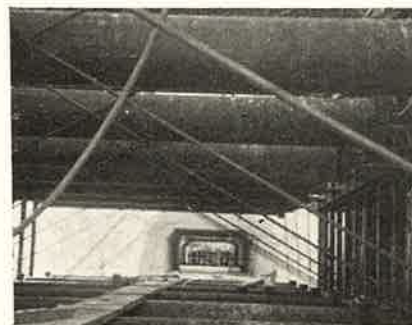
Vele zullen zich afgevraagd hebben, „Coentunnel, ik dacht dat het een IJ-tunnel was”.

Het was echter wel goed wat er stond.

Er wordt in Amsterdam maar liefst aan twee tunnels tegelijk gebouwd. De langste (± 2400 meter) wordt bij de Prins Hendrikkade gebouwd; dit is de IJ-tunnel en de bekendste.

Men bouwt ook nog aan een Coentunnel, deze komt bij Tuindorp Oostzaan dat is dat ‚dorp-achtige’ gedeelte van Amsterdam Noord dat een jaar of wat geleden geheel onder water heeft gestaan door die dijkbreuk. Deze tunnel wordt 1300 meter lang, waarvan 540 meter onder water. De tunnel wijkt in zo verre af van de reeds bestaande tunnels in Nederland, dat er normaliter geen ventilatie in de tunnelbuis is.

Aan frisse lucht zal men echter geen gebrek hebben, want men rekent er op dat de auto’s die door de tunnel rijden een stroom van frisse lucht veroorzaakt, een ‚automatische’ luchtverversing dus.

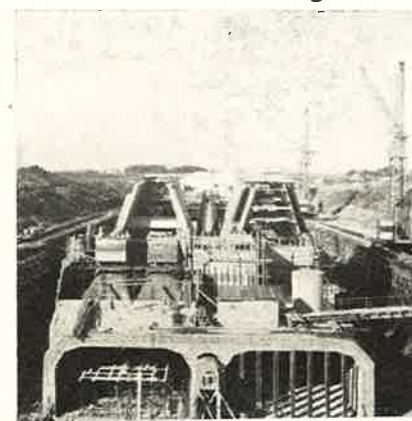
En als er dan een opstopping is, hoor ik al zeggen.

Bij een opstopping blaast men door een spleet in het dak frisse lucht.

Mocht er een van de twee tunnelbuisen gesloten worden, en de auto’s uit beide richtingen door een buis rijden, dan gaat die automatische luchtverversing niet meer op. Dan kan men roosters openen, die om de 50 meter in de wand zijn aangebracht en zo in de gehele buis frisse lucht blazen.

Het begin van de tunnelweg op de zuid-oever begint al op het Bosch en Lommerplein (west).

Op de Multatuliweg stijgt de weg om over de Haarlemmerweg en de

spoorbaan naar Haarlem, door de Grootte IJ-polder en over de Velsersweg met een flauwe bocht naar de spoorbaan A’dam-Zaandam te gaan. Hier heeft men dan een viaduct van 175 meter lang gebouwd. Hierover gaat men door naar het Noordzee kanaal.

Hier daalt men in één stuk van de weg (8 m +N.A.P.) tot in de tunnel (21 m -N.A.P.). Een flauwe helling van $3\frac{1}{2}$ procent. Op de Noord-oever vinden we een groot circuit met aan en afvoerwegen uit heel de kop van Noord Holland. Deze hele weg (ongeveer 8 km lengte) vormt een onderdeel van de toekomstige ringweg om Amsterdam. C.D.

overpeinzing

*Wat Klaeght ghy, dat de tael, opnieuw door Weidema gekuyscht,
Al wat haer siert verliest en bloedeloos gaat kwynen?
Den Steen van Offset Jansen zal kwynend blyven schynen,
Het Zuur van Wolf klotst voort, Klein Essinks brandingh bruycht,
Den bozen Toverhecks, die langhs den hemel suyscht.
Geen stinckend kipeei zal Broekman ondermynen,
Of voelt zich zonder 'n te klungeligh behuysd.*

*Treur niet Betweteraers, om wat Geslagtsverlies:
Waerdeer de frissche Winter, die door de Boecken blies
De Wazeld draeyt wel door, de Wolcken blyven dryven,
Geen Haalboom zal er minder Apocrief om schryven,
En troost U, niemand zal de Gruweldaedt bedryven
En schenden wat ons rest: een Aep, een Noot, een Mies.*

O.J.H.

misverstand

"De wijd openstaande schooldeur is een symbool". We zijn allemaal zeer welkom.

Een voorbijganger zei om 9.05 uur: „Wat een belangstelling voor de A.G.S. men gaat bij drommen tegelijk naar binnen."

Bij nader inzien bleek de zij-ingang echter dicht te zijn

Isidor Basque

2 maanden a.g.s.

Het is een hele beleving voor twee "verlegen" meisjes, twee maanden op de AGS door te brengen. Met 'n "vol verwachting klopt ons hart" gevoel, gingen we hier heen.

Moedig doorstonden we alle nieuwsgierige blikken. We voelden ons af en toe een of ander vreemdsoortig wezen van mars.

Maar we waren dan ook wel in de wolken, want als meisje word je wel verwend hoor.

Alleen vinden we het een beetje griezelig om de recreatie zaal in te gaan als die erg vol is. Dan staan we voor de deur elkaar te duwen en te bevechten en wie het sterkst is, mag dan Achter de ander aanlopen.

Iedereen gaapt je aan (vooral in den beginne) en dat is zelfs voor Marsbewoners wel een beetje eng... Maar zelfs dat went...

Ben je eenmaal binnen dan zakt het opgewonden kleurtje, en om ons een figuur te geven, gaan we dan "Lucky Luck" e.d. lezen.

Tussen twee haakjes: (de koffie is hier best).

Het suikerzakje bewaren we als aandenken, want we zien er reuze tegenop om weer naar de "vrouwen gevangenis" te gaan, waar je netjes achter elkaar de trap moet beklimmen met je rechterhand aan de rechter trapleuning en waar het zo stil is op de gangen dat je een speld kunt horen vallen.

Helaas gaan we maandag 1 februari de laatste week al weer in. We kunnen er nu al niet van slapen en het lijkt wel of de tijd steeds sneller gaat...

Léonie & Henni

regenachtig

Glibberige kille straten met daarin een eenzaam fietsende weggebruiker.

Diep weggedoken probeert deze plassen te ontwijken. Hij probeert het, maar het heeft geen zin. Overal staat het hemelwater even hoog.

Het enige gekleurde op deze troosteloze dag is het verkeerslicht. Het rood priemt het licht door de regen.

Helrood en glimmend is daar ook het spiegelbeeld in de natte weg. Die weggebruiker in de natte jas-met-de kraag-omhoog rijdt door. Hij rijdt door het rode licht. Nu is hij al midden op het kruispunt. Wanneer het regent vervalt voor hem de wet. De wet die hem tegen zou houden wanneer het niet regende. Hoe durft zo'n fietser door te rijden? Wat bezielt hem? Voelt hij zich soms een vis, frank en vrij dartelend door dit klare nat? Wat denkt hij wel! Nee, zo'n fietser denkt niet aan dat licht op zo'n moment. Hij wil niet al te nat worden — dit zijn z'n gedachten, en daarom rijdt hij door.

Maar als hij straks op de plaats van bestemming is, zal hij toch doorweekt zijn. En nu is alleen zijn dikke jas zwaar van het water en is aan twee kanten nat.

Maar dan, straks, zal z'n broek om

zijn benen kleven als ware hij statisch geladen.

Is zo'n man dan bang voor de regen? Welnee, maar hij wil zich niet onderwerpen aan de regen. Hij wil zich niet schikken in het lot waarin hij verkeert. En dat is nu juist fout!

Hij kon best stoppen bij het stoplicht, hij kon zich best nu al nat laten worden. Nat wordt hij toch!

Laat dan lekker het water over je gezicht lopen fietser, en zo lekker over je wangen al waren het koude tranen. En laat je knieën aan je broek plakken. Wat geeft dat nou!

Laat ook je schouder, je blote schouder nat worden en je schoenen vollopen. Wat geeft dat nu?

De huizen waar vrolijk het water langs borrelt en de goten die stoeien met de overvloed van water, zij zullen jou niet uitlachen. Waarom zouden ze? Wanneer je nat bent, ben je helemaal geen slachtoffer.

Zie je nu fietser, dat het door het rode licht rijden ook geen zin had. En het diep in je kraag duiken ook niet. Je wordt echt niet droger met dat gedoe. Laat het dus maar eens lekker op je los regenen!

muziekellijk

Als eerste wil ik constateren dat de z.g. 'beat-sound' sterk teruggedrongen wordt door veelal vrouwelijke sterren en Rytm & Bluesgroepen. Twinkle bijvoorbeeld, kwam in de Engelse top-10 met 'Terry' en Cilla Black met 'You have lost that loving feeling'. Als nieuwe Rytm & Bluesgroep doet Moody-blues het helemaal niet gek in 'Go now'. 'Come a little bit closer' van Jay and the Americans is vervangen door het even eens goede nummer: 'Let's lock the door'.

Georgia Fame verdrong zelfs de Beatles met 'Yeh,yeh' Dit ex-koorknaapje heeft in zijn band de vervanger van Ringo Star, Jimmy Nichol.

Bil Corbett, de particuliere chauffeur van de Beatles heeft zijn ont-

slag genomen omdat hij niet in het gekkenhuis wil belanden.

Connie Francis en Richard Kanelis hopen binnenkort hun eerste baby in ontvangst te kunnen nemen en Sam Cooke is in Los Angeles door een motelhoudster doodgeschoten om dat hij wat te hardhandig met de voordeur omsprong!

Ook de jazz wil ik hier even aanroeren. Er is moderne jazz en moderne jazz. Hier tussen is nog een groot verschil. Bijvoorbeeld: wanneer we eens artiesten zoals John Coltrane en Paul Desmond beluisteren. Het is vrijwel zeker dat bij Coltrane 90 procent van de luisteraars zal zeggen 'Daar begrijp ik nu werkelijk niets van!' Maar ze zeggen dit niet in het openbaar, want Coltrane is, zoals een

zuiveladvertentie het zou zeggen: 'in' En het staat goed wanneer we zeggen dat deze muziek geweldig is. En wanneer iets goed staat, hebben we het er graag voor over om tegen onze principes in te gaan Wanneer je kritisch luistert hoor je alleen maar een stortvloed van accoorden en toonladders. Lieden zoals Coltrane en b.v. Roland Kirk verknollen volgens mij de jazz. Dit zijn de mensen die de jazz tot iets maken waarvan gezegd wordt dat het steengoed is;maar waarvan we denken: 'Wat een onbegrijpelijk gedoe! Thellonius Monk improviseerde eens op een concert in de Wester-Hal zo, dat hij aan het einde z'n hele thema kwijt was. Hij werd werkelijk de zaal uitgefloten! Maar luisteren we echter naar lui

zoals Desmond, Peterson of Blacky dan hoort men een goed te beluisteren compositie, waarbij toch ook van de nodige improvisatie sprake is. Deze mensen halen heel wat meer uit hun instrumenten dan de zo doorsneeachtige geluiden die geproduceert worden door Coltrane & Co. En verder ben ik van mening, dat wanneer men klassiek met aandacht weet te beluisteren, het niet zo moeilijk valt de echte jazz ook te waarderen! Mensen als Brubeck Art Blacky, 'Cannonball' Aderley zullen eens net zo beroemd worden als hun klassieke voorgangers.

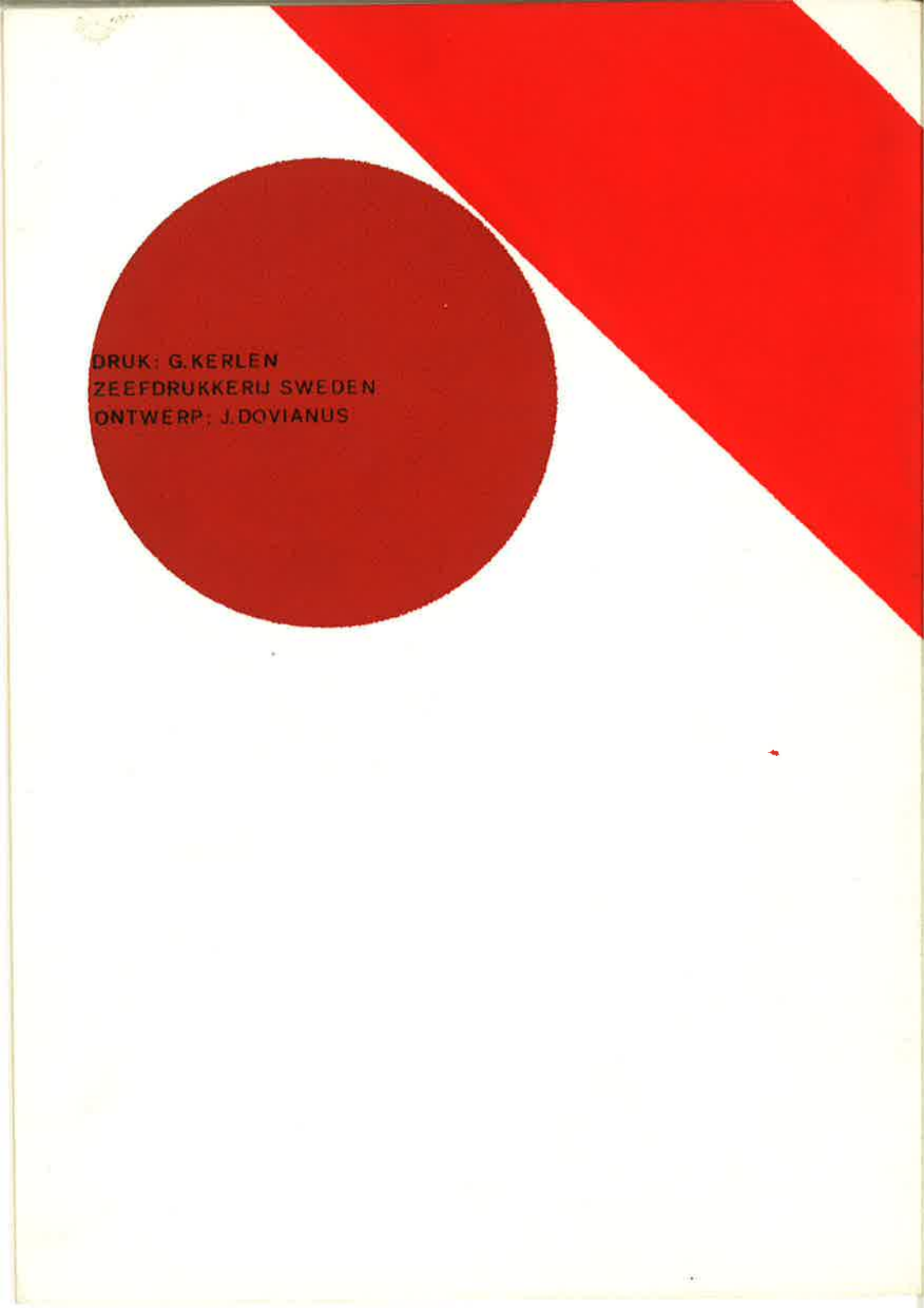
is het waar?

Is het waar dat mensen onmenselijk zijn? Is het werkelijk waar dat mensen niet waardig zijn om te leven? Hebben wij onze naaste lief? En de naaste heeft die ons wel lief? Hij die een ander lief heeft is of een fanatiekeling of iemand die verliefd is! De fanatiekeling wordt vergeten en de verliefde wordt verfilmd. Hij is het die geliefkoosd en bemind wordt. En wanneer dit paradijselijke leventje plotseling ophoudt te bestaan dan zijn er weer een paar mensen onmenselijk voor elkaar. Zo wordt de splitsing en tweespalt tussen mensen steeds groter of kleiner. Wanneer zal de tijd komen dat er een heleboel begrip opgebracht kan worden en wordt om van de mensheid een menseenheid te maken? De kerk heeft er last van en ook de ontwapening.

De kerk wil oecumene, maar zou dit niet nog weer een splitsing worden? Is er door de eeuwen heen al niet gestreeft door deze kerkelijken om een ideale mensheid te vormen? En elk kerkgenootschap of verbond wist het zijne wel naar voren te brengen. Valt na zoveel jaren van bloedige strijd nog een verbroedering des geloofs te verwachten? En de ontwapening. Kaïn sloeg Abel. Omdat Abel zich niet verdedigde en omdat Kaïn wilde slaan. Toen kwam

er een vechtende mens en een verdedigende mens. Het buskruit werd uitgevonden en de mensvernietigende krachten werden groter. Is er dan nog die stap terug mogelijk? Die hele grote stap terug naar het vredig naast elkaar leven van de mens. De mens die zich vernietigingsmiddelen aanmat welke hem werkelijk boven het hoofd groeiden. Maar heel vroeger dan, toen bestond er toch ook al atoom? Samen met de mensen waren er die dingen. Alleen ze werden nog niet nodig gevonden. Men vond het niet nodig te strijden met mensen waar ze het bestaan niet van wisten. En nu weten we het bestaan van mensen achter de horizon en we hebben zin om te strijden. Hebben we zin om te strijden? Of is het een onmacht in de mens om de naaste niet de naaste te laten? Willen wij allemaal alléén op de wereld zijn? Is de mens daarvoor geschapen? Is de mens soms niet geschapen maar voortgekomen uit een lager getrappt cellichaam? Als dat zo is, dan kan het wel eens de bedoeling zijn dat uit dit celletje zich een krachtfiguur ontwikkelt dat zijn medekrachtfiguren moet uitstoten om zelf in leven te blijven. Onmenselijk, maar het zou zo kunnen zijn. Is het waar?

R.S.

DRUK: G. KERLEN
ZEEFDUKKERIJ SWEDEN
ONTWERP: J. DOVIANUS